Ja mis waenlaſed weel ennestega ollid ärrawinud, heitſid nemmad tee peäle mahma, kui nemmad pöggenemas ollid, ja ſedda leiti pärraſt ka ülles. Neid hobboſid, Kamelid, weikſid, mona-wankrid ja ſõarlisto mis meile ſagiks jäi, olli arwamatta paljo. Kui meie ſurnud ja hawatud keik üllesloeti, ſiis ei leitud ennam kui nelli ſadda ſurnud ja liggi kuus ſadda hawatud ollemaſt. Agga Turkideſt ollid kül ennam kui nellikümmend tuhhat tappetud, nenda kui nende ommad wangid üllesräakſid, ja peäle kolm tuhhat ſadi wangiks. Siis anti Jummalale ſelle ſure woimusſe eeſt ſeälſammas leri ſees tänno ja kituſt.

Wadage teie, kes teie ſedda loete, ſiin ka Jummala teud, kes Ma peäl ſadab ärrahäwwitamisſed, kes ſõa-wankrid põlletab ärra tullega! Waenlaste süddant on ta arraks teinud ja meie ſõddiatte hinge ellusſe ſaatnud, ja ei laſknud nende jalgo mitte kõi-

kõikuda. Rahwas! kiitke meie Jummalat, ja laske kitusſe heäle temmaſt kuulda!

Weel ſelſammal öhtul läkkitas meie üllem Kinral, Kraaw Romantſow Kinrali Paueri monni riggementiga Tonāu jõe jure waenlaſid weel kaugemale tagga ajama. Need ollid jo laiale läinud, monned ollid tuggewatte liñnade ſisſe puggenud, monned ollid jõe ülle peäsnud, monned püüdſid ülle ſada, ja monned ekſiſid ſeñna ja teñna. Üks tuhhat olli ſiis waſt laewade peäle minnemas kui Kinral Pauer ſiñna ſai, agga nemmad piddid ommad ſõarlistad mahha-pännema ja isſe ennaſt wangiks andma. Kui nende üllem peälik Suur-Witſtir ja temma seltſi mehhed jõe teiſeſt kaldaſt ſedda nägid, andſid nemmad ſuurt leinamisſe heält kuulda, ja jooksid weel kaugemale ärra. Waenlastel olli nüüd öige kitſas kä. Mitto tuhhat ollid jo

)(lah-